

Alkotmánybíróság

Ügyszám: IV/390-1/2015

Tisztelt Alkotmánybíróság!

hermelkesu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		Tárgy: Egyéni ügyben tett alkotmányjogi
Ügyszám:	10/390-7/2015	
Érkezett:	2015 AUG 28.	
Példány:	1	Közvetítő:
Melléklet:	0 db	7

panasz pontosítása

Perlaki Tamás [REDACTED] a Tisztelt Alkotmánybíróság előtt fenti számon indult ügyben tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alapvető jogok biztosa a közelmúltban két erdészeti hatósági eljárásra, valamint erdészeti adatok közhiteles nyilvántartására vonatkozó ügyben tett jelentést, mely jelentésekben tett elvi élő megállapításai, bár azt más ügyek kapcsán tette, a Tisztelt Alkotmánybírósághoz korábban benyújtott alkotmányjogi panaszomra is érvényesek. A két jelentés **AJB-2602/2013.**, valamint **AJB-8370/2012** számon megtalálható az Alapvető Jogok Biztosa Hivatal weboldalán. E két jelentés ismerte alapján fenti számú ügyben az alkotmányjogi panaszomat a következőkkel szeretném pontosítani.

A.

Alkotmányjogi panaszom azon eleméhez, melyben azt kifogásoltam, hogy a bíróság olyan tényállást tett meg ítélete alapjául, mely tényállás megállapítására kizárólag az erdészeti hatóságnak, mint közigazgatási szervezetnek van jogköre, és mely tényállás megállapítására előírt közigazgatási eljárás lefolytatását, bár ezt az Evt. kötelezően előírja a hatóság számára, azt nem folytatta le, és ezután a bíróságok saját alkotmányos hatáskörüket túllépve ezt a tényt maguk állapított meg és ez alapján utasították el keresetemet. Az alapvető jogok biztosa ügyemre is érvénnyel bíró egyik megállapítása a következő:

1. "Nem lehet tehát két külön alapon folyó eljárást úgy összekapcsolni, hogy érdemében csak az egyikhez kapcsolódjon jogorvoslat, mert abban a másik eljárás okozta jogsérelmek nem orvosolhatók. A jogorvoslathoz való (alapvető) jog érvényesülése kapcsán nem lehet „két hatóság egymásra épülő eljárására” hivatkozni, mert az nem alkalmas az „általános hatósági eljárásokra vonatkozó eljárásjogi követelmények kielégítésére.”

Az egyéni ügyemben e két, önálló eljárási garanciákat, ezen belül jogorvoslati lehetőséget garantáló eljárásai az erdőtervezési hatósági eljárás, valamint az az eljárás, amit az erdőtervezési eljárást determinál, az egyedi kötelezést tartalmazó határozat, jelen esetben az újraerdősítésre kötelező határozat.

Az alapvető jogok biztosa által vizsgált ügyekben, akárcsak tárgyi ügyekben jogokat és kötelezettségeket, azok alanya kijelölése nélkül megállapító erdőtervezési eljárást veti össze ezeknek az eljárásoknak joghatásaként, hivatalból indított személyre szóló, konkrétan az erdő adott tulajdonosát érintő jogokat és kötelezettségeket előíró, vagy érintő egyedi határozatokkal. Ezek a határozatok alkotmányjogi vonatkozásban azonos tartalmúak ügyem határozataival, közigazgatási eljárásaival, beleértve az erdő jogi jelleg ingatlannyilvántartáson való átvezetését is, hiszen ennek a jogi jellegnek a bejegyzési eljárást is az erdő tulajdonosra vonatkozó jogok és kötelezettségek vonatkozásában és alkotmányjogi szempontból vizsgálta az alapvető jogok biztosa, ezért az analógiás ügyben hozott elvi élő megállapításai érvényesek az én tárgyi ügyemre is, hiszen ott is erdőtervezési hatósági eljárások és az azok által determinált jogaimat és kötelezettségeimet megállapító eljárások közötti kapcsolat azonos jogtárgyú alkotmányos vizsgálatáról van szó.

Az én ügyem alkotmányossági szempontból analóg az alapvető jogok biztosa által vizsgált ügyekkel, de azoknál is mutat. A sajtóhídvégi erdészeti hatóság eljárásban nemcsak, hogy nem volt meg az eljárási előzmény, az erdőtervezés, a Kúria maga állapította meg azt a tényt, hogy az újraerdősítési kötelezettségem fennáll, azonban ezt a tényt nem az egyedi erdőfelújításra kötelező határozatból lehet jogszerűen megállapítani, ahogy azt a Kúria tette, hanem a körzeti erdőtervből, ugyanis a perben támadott egyedi határozat a jogszabály szerint nem keletkeztethet alkotmányosan kötelezettséget. Az a tény sem teszi a Kúria döntését alkotmányosan elfogadhatóvá, azaz nem alaptörvénytől, hogy a perbeli alperes határozatban állapította meg az erdőtelepítési kötelezettséget, mivel az a hatóság sem hozhatott volna ilyen tartalmú határozatot a hiányzó feltételek miatt (Kúriához benyújtott jogorvoslatom erre irányult), a Kúria erre, az újraerdősítési kötelezettség meglétére, mint jogi tényre a kifogásolt határozat alapján nem hivatkozhatott volna akkor sem, ha ezt a tényt a határozatban létezőként

állította maga az erdészeti hatóság. Az alapvető jogok biztosa analógiás ügyben tett elvi álláspontjából is következik, hogy már az erdészeti hatóság mulasztása illetve határozata is alaptörvényt sértő, azonban részben más okból is mint a bíróságok döntése. Az erdészeti hatóság nem hatáskör, illetékességi kör túllépéssel, hanem mulasztással idézett elő alkotmányosan visszas helyzetet, a Kúria részben ugyanezen módon, ugyanazokat az alapjogokat sértette meg nem biztosította a jogok és kötelezettségek érvényesítésének lehetőségét, a tisztességes eljárást, az érdemi és hatékony jogorvoslatot, megsértette a magántulajdon feletti rendelkezés alapjogát- de ezen túlmenően kifejezetten alaptörvényt sértő hatáskörtúllépést is elkövetett a kötelezettség megállapításával, ugyanis maga az Alaptörvény tiltja meg a Kúriának, hogy hatóságok jogkörébe tartozó tényt állapítson meg bíróság. A Kúria nem a tények és bizonyítékok szabad mérlegelése körében jutott téves következtetésre, hiszen törvény állapítja meg azt, hogy az erdőfelújítási kötelezettség közhiteles forrása az Országos Erdőállomány Adattár, ez tény a bíróságokat is köti. Ha ezzel ellentétes tény, önkényesen Adattárban nem szereplő tényt állapít meg ítéletében egy bíróság, függetlenül attól, hogy milyen egyedi döntéseket hozott egy közigazgatási szerv, hatóság, akkor a bíróság túlterjeszkedik működése alkotmányos keretein, ezzel megsérti a jogbiztonság

Az alkotmányjogi panaszom fő elemét képező **Kúria ítélet (Kfv.III.37.543/2013/5. számú ítélet)** a következő összetett tényállást állapította meg:

1./ *"A perbeli ingatlanokon lévő erdőrészekre a Fatesco EBT kérelmére az elsőfokú hatóság véghasználatra, tarvágásra engedélyt adott. A termelésből való kivonás kavicsbánya kialakítása és üzemeltetése céljából történt. A bányatelek jogosítottja kérelmére elvi hozzájárulást adott a hatóság."*

2./ *"Az elsőfokú erdészeti hatóság határozatával a perbeli ingatlanok tulajdonosait -köztük a felperest - kötelezte az erdő szakszerű lefolytatására, melynek határidőt 2011. május 31. napjában állapította meg." Majd az erdészeti hatóságot idézve: "Az erdészeti hatóság erdőterület végleges igénybevételeire vonatkozó engedély hiányában, az Evt. hatálya alá tartozó erdőkben az erdőfelújítási kötelezettséget az erdőgazdálkodónak, illetve annak hiányában a tulajdonosnak teljesíteniük kell."*

A Kúria ítéletének fenti első pontban idézett részében hivatkozott eljárások az alapvető jogok biztosa fentebb idézett jelentése által körülírt egymással relációba állított eljárások első körébe tartoznak, melyekre vonatkozó határozatok ha nem is teljes körűen (mert a legmeghatározóbb iratot csak annak keletkezése után, és egy későbbi perben 2014 június 25-én ismerhette meg a bíróság, mert az 1998. évi határozatát, melyet korábban nekem nem küldött meg, csak annak keletkezése után 16 évvel adta ki számomra, bírósági közrehatásra az alperes erdészeti hatóság) rendelkezésre álltak a Kúria döntése idején, az AJBH jelentése fentebb idézett megaállapításában elvi éllel hivatkozott két külön alapon folyó eljárások azon csoportjához tartozik, melyek joghatásaként jön létre az eljárások másik önálló jogorvoslatot biztosító csoportja. Csak, hogy az én tárgyi ügyemben már az első eljárási körben hiányoztak törvényben kötelezően előírt olyan eljárási elemek, garanciák, amiket a Kúria által megnevezett határozatok - tehát a tarvágási határozat, elvi erdő igénybevételi határozat, és a Kúria által csak csúsztatással említett, de perben is csatolt tornakápolnai csereerdősítési határozat is ilyen, amik joghatásaként még 1998-2009 években létre kellett volna hoznia az Evt. előírásai alapján az erdészeti hatóságnak az erdőterveket, ha valóban folytatni akarta volna a tartamos erdőgazdálkodást, de ezt nem tette meg. Ez a jogszabályoknak és a valós tényeknek megfelelő körzeti erdőterv és a körzeti erdőterv adatainak *hatósági eljárásban* Országos Erdőállomány Adattáron való átvezetése nem történt meg. Az Evt. ugyanis kötelezően előírja az erdészeti hatóság számára azt, hogy minden eljárási cselekményt, valamint az erdő állapotában bekövetkezett változást közigazgatási eljárásban vezessen rá az erdőtervre, ezeket az adatokat pedig hatósági eljárásban vezesse át az Adattáron. (Az alapvető jogok biztosa két fentebb hivatkozott jelentéseiben igen részletesen elemzi kifejezetten alkotmányossági szempontból az ügyemben is releváns jogszabályokat.)

A bíróságok végzéseiben kötelezték az erdészeti hatóságot, hogy a korábbi és az érvényes körzeti erdőterveket a perben nyújtsa be, ezt a hatóság a mai napig nem tette meg, ezért azokat nem létezőnek kell tekinteni, a hatóság perben tett egyoldalú nyilatkozatai a közhiteles okiratokat nem pótolják. A bányászati célú csereerdősítés tényét önmagában és további mérlegelést nem igénylő módon bizonyítani képes 1998. évben hozott határozatait az erdészeti hatóság 2014. június 23-án nyújtotta be perben és tette azt ezzel a bíróságok, valamint számomra is ismertté. A másodfokú erdészeti hatóság 2015. évben hozott határozata közölte, hogy a 2014. évben induló új erdőtervezési időszakra vonatkozóan nem készült körzeti erdőterv, az arra az időszakra előírt erdőfelújítási munkákat a lejárt 2004. évi tíz éves erdőterv alapján állapította meg az első fokú erdészeti hatóság, ezt az erdőtervet azonban, amint arra fentebb utaltam már, az I. fokú erdészeti hatóság bírósági végzés ellenére sem nyújtott be.

Vitán felül áll, hogy az alapvető jogok biztosa fenti állásfoglalása releváns ügyemre is, hiszen egy nem létező egyébként hatóság részéről kötelezően lefolytatandó de elmulasztott eljárásban értelemszerűen léteznek a törvényes eljárási garanciák beleértve a jogorvoslat lehetőségét is, ugyanakkor az én ügyem a jelentésekben vizsgált jogesetek egy minősített esete, ugyanis nemcsak, hogy nem élhettem jogorvoslattal egy eljárásban, nemcsak, hogy nem is létezett ez az eljárás, aminek jogszerint léteznie kellene, de ezen az alapvető jogok biztosa által analógiás ügyben vizsgálat körön túl az ügyem sajátossága, amire eredeti panaszomat építettem az, hogy a Kúria olyan tényt állapított meg, amit csak a közigazgatási hatóság állapíthatott volna meg, de ezt az nem tette meg. Bár az alapvető jogok biztosa által vizsgált ügyben bíróság nem járt el, de ha eljárta volna akkor sem vizsgálhatta volna felül a bíróság döntését, mert

erre viszont neki nincs alkotmányos felhatalmazása, ezért az én ügyemben ez a feladat a Tisztelt Alkotmánybíróságra hárul. Az alapvető jogok biztosa elvi élő álláspontja azonban az Alkotmánybírósági eljárásban mérlegelés tárgyává tehető, ugyanis a Kúria a tárgyi ügyemben ugyanazt tette, amit az erdészeti hatóság az analógiás ügyben, az alapvető jogok biztosa által alaptörvénysértőnek minősített módon tett: két külön álló eljárást kapcsolt össze.

Az alapvető jogok biztosa által alaptörvénysértőnek minősített összevonó eljárás még két eljárás külön-külön lefolytatására jogosult erdészeti hatóság által lefolytatva is alaptörvénysértő, tehát, ha ugyanezt egyik önálló eljárásban az eljárásra nem jogosult szerv teszi egyrészt ugyanazon okból alkotmánysértő, mint mely okot az alapvető jogok biztosa megállapított, másrészt, ha ezt egy bíróság teszi, ezen túl még az Alaptörvényben számára meghatározott hatáskör túllépése miatt, további alaptörvénysértő minőséget is meg lehet állapítani, amit az alapvető jogok biztosa nem, csak a Tisztelt Alkotmánybíróság állapíthat meg.

Az AJB-8370/2012 számú jelentésében az alapvető jogok biztosa idézi az **Alkotmánybíróság 11/1992.** számú határozatát:

II. "A jogállamiság és a jogbiztonság elvéből fakadnak az eljárási garanciák."

Az alapvető jogok biztosa az analógiás ügyekben hozott jelentéseiben megállapítja, hogy az erdőhatósági eljárásokban az erdő tulajdonosa vonatkozásában az alkotmányos jogok eljárási garanciája az erdőtervezési eljárás.

AJB-8370/2012 5.4 pont 37. oldal első bekezdés:

III. Mindezek alapján megállapítom, hogy erdőgazdálkodó hiányában az erdővel érintett ingatlanok tulajdonosainak (...) a körzeti erdőtervezési eljárása történő kötelező bevonása, garanciális eljárási követelmény.

Tehát a hatóságok, valamint a bíróságok az én ügyemben az erdőtervezési eljárás teljes körű negligálásával megsértették az Alaptörvény alábbi szakaszait:

- *A jogállamiság, valamint a jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye* (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)
- *A tisztességes hatósági eljáráshoz való jog* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”)
- *A jogok és kötelezettségek bíróság előtt, érdemi tisztességes eljárásban való érvényesítése joga* (Alaptörvény XXVIII. (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy (...) valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.
- *A jogorvoslathoz való jog* (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”)
- *Tulajdonhoz való jog* (Alaptörvény XIII. cikke)
- *Vállalkozás szabadságához való jog* (Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés)

Az alapvető jogok biztosa analógiás ügyben, az ügyem egyik fontos elemével azonos tényállásra vonatkozóan a következő elvi élő állásfoglalást tette jelentésében:

AJB-2602/2013. Jelentésének elvi élő és a sajtóhídvégi erdő ügyemre is érvényes megállapítását, miszerint:

IV: "Amennyiben a hatóság korábbi jogerős döntésén (kötelezésén) változtatni akar, vagy felül kívánja vizsgálni, akkor új eljárásban – feltéve, hogy a jogszabályi előírások azt megengedik – új döntést kell hoznia (egyben viselnie a korábbi döntéséből származó esetleges jogkövetkezményeket). Tárgyi ügyben is ez irányadó, amikor a hatóság – mulasztása miatt – tévesen csak az egyik társtulajdonost kötelezte, a tulajdonosok egyetemleges kötelezése helyett."

Lényegében számos perben tett alperesi nyilatkozatból, de magából a Kúria ítéletéből is egyértelmű az a tény, a Kúria ezt tételesen meg is állapítja, hogy az erdészeti hatóság kifejezetten bányanyitási céllal adta ki a tarvágási és csereerdősítési engedélyt, mégpedig idő előtt, tehát jogsértő módon, mivel nem adták ki a végleges erdőigénybevételi engedélyt, csak az elvi engedélyt, majd miután a bányanyitásra végül nem került sor a hatósági szándékváltás és elmúlt 12 év után újra kívánja indítani az erdőgazdálkodást az erdészeti hatóság a sajtóhídvégi területen, úgy, hogy korábbi döntéséért nem vállalja a felelősséget, amit úgy próbál elkerülni, hogy az 1998-2009 évek közötti időszakban keletkezett határozatok tényét is tagadja, azokat még bírósági végzésre sem, vagy csak másfél évtizedes késésekkel nyújtotta be a bíróságra, azaz jutatta el hozzám közvetett úton.

Az alapvető jogok biztosa az erdőhatósági ügyekben a kötelezettségek megállapításánál különös jelentőséget tulajdonít az idő múlásának az erdő tulajdonosa alapjoga érvényesíthetőségének körében különösen azért, mert a jogokat és kötelezettségeket az Evt. nem az erdőtulajdonosra, hanem az erdőgazdálkodóra vonatkozóan szabályozza. Megjegyzem én az erdőm hatósági de facto igénybevételéről csak a határozatok kiadása után 16 évvel értesülhettem.

AJB-8370/2012 számú Jelentése azon megállapítása, hogy az a tény, hogy a jogalkotó (az én ügyemben jogalkalmazó) az erdőtulajdonos számára, az erdőtulajdonát érintő hatósági aktus tényéről való tudomásszerzés lehetőségét csak késéssel biztosította az erdő tulajdonos mögöttes felelőssége [Evt. 17. § (8) b)] alkotmányosan különösen aggályossá teszi ezt a hatósági mulasztást:

V: " csak 13 évvel később teremtette meg, ami sérti a jogállamiság elvét és az abból fakadó jobbiztonság követelményét, valamint az érintett tulajdonosok – így a panaszos – tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát."

VI. "Ez különösen aggályos annak fényében, hogy az Evt. 40. § (4) bekezdése és 18. § [helyesen 17. §, gépelési hiba a Jelentésben] (8) bekezdés b) pontja alapján az egyes erdőrészekre határozattal meghatározott fahasználati lehetőségek, felújítási kötelezettségek az adott erdőrészlet mindenkor erdőgazdálkodóját jogosítják és kötelezik", illetve „erdőgazdálkodó hiányában az erdő tulajdonosa köteles az erdő szakszerű felújításáról gondoskodni." (Jelentés 4.3 pont)

Az erdészeti hatóság számomra lényegében ex leg jogon írt elő kötelezettséget, hiszen az Evt. az erdőfelújítás feltételét általában a faállomány koronaborításának egy bizonyos százaléka alá csökkenésében határozza meg, függetlenül attól, hogy ez milyen okból állt elő, tehát annak, hogy korábban az erdőgazdálkodó véghasználatot hajtott végre nem bír jelentőséggel. Az alapvető jogok biztosa Jelentésében (5.2 pont) hivatkozik az Alkotmánybíróság álláspontjára is, mely szerint:

VII. "...az ex-lege szabályozás esetén is alapkövetelményként határozza meg (az AB) a jogorvoslat érvényesülését, hiszen a normatív szabályozás további (...) döntést igényel. Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelési feltételeit), azonban ennek állami érvényességét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet." (AJBH Jelentés 5.2)]

Az alapvető jogok biztosa megállapítja, hogy a faállomány állapota (analógiás ügyben keletkezése, az én ügyemben hiánya) alapján nem alkotmányos ex lege megállapítani az erdő tulajdonos kötelezettségeit, ugyanakkor a jelentésben hivatkozik arra is, hogy az Alkotmánybíróság állásfoglalása szerint egy Ex lege eljárás esetében is biztosítani kell az eljárási garanciákat, a jogorvoslatot és e téren az analógiás ügyben én ügyemben felismerhetővel azonos hiányosságok miatt mondta ki, hogy a hatóság alkotmányos visszásságot teremtett.

VIII. [AJB-8370/2012 számú ügyben] : "A faállomány fajfajtainak és kiterjedésének megállapítása ugyan valóban az Evt. szerinti ténykérdés, azonban azt csak további - az Evt. által szabályozott - eljárás lefolytatása alapján lehet megállapítani. Vagyis (...) állományszerkezeti követelmények "meglétében" csak a faállomány megismerését és felmérést követően lehet állást foglalni (azt meghatározni), azok ténylegesen a helyszíntől és

- természetesen nem szubjektív- szakmai mérlegeléstől, így az nem a jogszabály erejénél [tárgyi sajtóhídvégi ügyben ez a jogszabály az Evt. 51. § (1) megj. P.T.]] fogva (ex lege) áll be.

IX. A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság alkotmányos követelménye alapján a „törvény erejénél fogva” beálló rendelkezést konkrétan és egyértelműen, azaz expressis verbis kell kimondani – azok jogi jelentősége, közvetlen jog és kötelezettség keletkeztető hatása miatt –, azokhoz egyéb eljárásra, hatósági aktusra nincs (és nem is lehet) szükség.”

A Jelentés megállapítja továbbá, hogy

X. "az erdészeti eljárásokban érdekelti oldalon az erdőtulajdonosok részvétele esetleges."

Megjegyzem, hogy az én részvételem esetlegesnek sem nevezhető, mivel az erdészeti hatóság 2010. évig kategorikusan nem engedte meg, később a korábbi okiratok ki nem adásával érdemben még mindig nem engedte meg a hatékony részvételemet az erdészeti hatósági eljárásban. Legújabban nincs is erdőtervezési eljárás, és erdőterv, csak egyoldalú és önkényes, jogsértő kötelezési és bírságolási eljárások.

Az erdőtervet, és ezzel magát a hatóság erdőtervezési eljárást, mint a törvényi rendelkezés, azaz az erdőtulajdonos kötelezettségére vonatkozó jogszabály állami érvényesítése végrehajtásának el nem hagyható, alkotmányos eszközeként nevezte meg az alapvető jogok biztosa:

XI. "Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelés feltételeit), azonban ennek állami érvényesíthetőségét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet. Anyagi jogi értelemben tehát lehet egy törvény irányadó (megszabhatja a normatív mérlegelés feltételeit), azonban ennek állami érvényesíthetőségét csak eljárási úton (értesítéssel, határidővel, jogorvoslattal) lehet alkotmányosan megteremteni minden olyan személy irányába, akinek törvényi joga (tulajdonjogi részjogosultsága) korlátozásra kerülhet." (34. oldal 1. bekezdés)

A Jelentés a spontán önerdősülés mint jogszabályban előírt körülmény bekövetkezte esetére érvényes Evt. 6. § (1) kapcsán állapítja meg azt, ami az Evt. 51. § (1) paragrafus bekövetkezte, tehát az erdő eltűnése estére, tehát ügyem tényállására is érvényes, hogy az erdősültségre vonatkozó tény megállapításához:

XII. "...szakmai erdészeti eljárásra (így körzeti erdőtervezésre vagy egyedi erdészeti hatósági eljárásra) is szükség van.." Később egy AB határozatra hivatkozva: "...még ex lege szabályozás esetén is van egy jogállami eljárás-igény."

Az Evt-nek 17. § (8) b) valamint 51. § (1) nagyon általános normaszöveg fordulata alapján nem érvényesíthető a törvényi rendelkezés mert az erdőállomány csökkenése illetve az ebből eredő erdőfelújítási feladat, a Jelentés spontán erdősültséget megállapító eljárására alkalmazott, de az erdőeltűnésre és erdőfelújításra is érvényes szófordulataival élve,

XIII. "nem egyszerű ténykérdés, hanem összetett (megjegyzem összetettebb) szakmai feladat, az szakszemélyzetet igényel és a törvényi feltételek fennállását a helyszínen szemrevételezéssel és méréssel állapítják, meg."

Tárgyi ügyben azonban többről is szó van, mint a Jelentésben vizsgált szántóföldön tapasztal spontán, természetes beerdősülés esetében, ugyanis azzal az esettel ellentétben a sajtóhídvégi területen már eredetileg is tartamos erdőgazdálkodás folyt, folyamatos, hatósági körzeti erdőtervezés mellett, amiből az következik, hogy az alapvető jogok biztosa által megkövetelt szakmai erdészeti eljárás az Evt. által és az Evt. kifejezetten erdőtervezésre vonatkozó fejezetében és a jogalkotó által ehhez a fejezethez létrehozott végrehajtási rendeletben (11/2010 évi FVM rendelet) által igen részletesen szabályozott hatósági erdőtervezési eljárás, aminek egy terepi bejárás csak egy kis részeleme, önmagában nem helyettesíti a komplex és folyamatos erdőtervezést, ami magába foglalja a múltbeli eljárások ismertetését, az eredő utolsó állapotát, hozamvizsgálatot, részletes hatásvizsgálatot, ami sokkal több mint egy terepbejárás és mindezek alapján tervet az elvégzendő munkák keretszámairól, megállapítva az erdőművelés módját, ami önmagában egy jelentős szakmai munka, mely szakmai munka alkotmányos vonatkozásaira, és mint alkotmányos eljárási garancia jelentőségére az alapvető jogok biztosa alternatív ügyben tett jelentésében felhívta a figyelmet.

[Egy hasonlattal élve, egy teljes erdő faállomány irtás és 16 évi parlagoltatás (gyomosodás) után megejtett erdészeti hatósági bejárás, minden előzetes körzeti erdőterv nélkül olyan, mint ha egy építésügyi hatósági ellenőr egy félig összedőlt épületet ellenőrizne úgy, hogy semmilyen terv, vagy építésügyi dokumentáció nincs a birtokában. Ebben az esetben még az sem biztos, hogy meg tudná állapítani, hogy egy épület összeomláshoz vezető teljesen szakszerűtlen, engedély nélküli vagy építési engedélytől eltérő építkezéssel áll szemben, amihez még így is egy építési engedély és kivitelezési tervdokumentáció tartozna, vagy egy szakszerűen, vagy nem szakszerűen végzett bontási munkálat eredményét látja, aminek az ellenőrzéséhez bontási engedélyre és tervdokumentációra lenne szüksége. Lehetséges, hogy sok mindent meg tud állapítani a helyszíni szemle esetén az ellenőr, de az egészen biztos, hogy egy ilyen bejárás alapján egyéni ügyben eljárva hozott bármilyen kötelezés vagy szankció alkotmányos sértő lenne, különösen, ha az ügyfél egyébként is korlátozva lenne a jog szerint egyébként neki járó részvételben, jogorvoslatban. (A korábbi determináló eljárásokra vonatkozóan is.)

Az Evt. által előírt eljárási út az erdő tervezési eljárás és csak erre alapozva hozhatja meg önálló eljárásban a hatóság az egyedi döntését az adott kötelezettség alanyára vonatkozóan. Az alapvető jogok biztosa részletesen kifejti azt, hogy melyek azok a szakmai és jogalkotó általi elvárások, melyek miatt az erdőtervezési eljárás az az eljárási út, ami az ex lege állapottól az egyedi kötelezettséget előíró eljárásig kötelezően vezet, ezeket az érveket itt most nem részletezem a Jelentésben az AJBH honlapján megtalálhatóak. Megjegyzem még, hogy az alapvető jogok biztosa AJB-8370/2012 számú, más, de szintén hatósági erdőtervezés tárgyú ügyben tett Jelentésében az alábbi általános érvényű kijelentést teszi magának az erdészeti hatóságnak a kijelentése alapján, ami alapján döntött(12 oldal 4. bekezdés):

XIV. "Az erdőtulajdonosok számára kötelezettséget az Evt. csak erdőgazdálkodó hiányában határoz meg. A kötelezettségek végrehajtásához szükséges a körzeti erdőtervi adatok ismerete. A kötelezettségek érvényesítésére egyedi eljárásokban kerül sor, melynek során a körzeti erdőtervi adatok ismertetésre kerülnek. Ezen döntések ellen az erdőtulajdonos a Ket. szerint jogorvoslattal élhet."

Ebből pedig egyenesen következik, hogy az erdészeti hatóság vonatkozásban az erdőterv elkészítésének hiánya önmagában alapjogot sértő hatósági mulasztás, mivel megteremti mindazt a körülményt, mely körülményeket az alapvető jogok biztosa alaptörvénysértőnek minősített általános érvénnyel. A Kúria eljárása már meghaladta az analógiás ügy tényállását, viszont a fentebb idézett alapvető biztosi állásfoglalásból is következik, hogy egy eleve alapjogsértő helyzetet próbált meg a Kúria úgy rendezni, hogy saját hatásköre alkotmányos korlátait túllépve maga hozta meg azt a döntést, melyet a közigazgatási hatóságnak kellett volna meghoznia, de az azt korábban sem és azóta nem hozta meg, és eredendően ez okozta az alapjogsértő helyzetet.

Az alapvető jogok biztosa analógiás ügyben AJB 8370/2012 37. oldal általános érvénnyel állapította meg, hogy a törvények hiányosságaiból - mert az Adattár 2013. évig nem minősült közhiteles hatósági nyilvántartásnak, nyilvánossága nem volt biztosított - eredően:

XV. ...tulajdonosi kötelezettségek előfeltétele sem jogilag, sem a gyakorlatban nem volt biztosított.

Mivel az ügyféli jogosultságomat az erdészeti hatóság teljeskörűen megtagadta tőlem, így a tulajdonom feletti rendelkezésemet biztosító alaptörvényben garantált jogintézményt teljesen kiüresítette, ügyemben is jelentősége van annak, hogy az Adattár nyilvánosságának korábbi hiánya okozta alkotmányos visszásság, akkor amikor az ingatlanom feletti rendelkezést érintő körben hozott határozatokat a hatóság úgy, hogy erről az ügyféli jogállásom generális megvonása következtében nem értesített ki és még kéresemre sem tájékoztatott, releváns tény az alapvető jogok biztosának analógiás ügyben tett megállapítása még az analógiás ügy által érintett tulajdonosok ügyénél és a tulajdonosok helyzeténél is jellemzőbb az én ügyemre, és az én immár 19. éve tartó helyzetemre:

XVI. ...egyes ingatlan(erdő) tulajdonosok "circulus vitiosusba"¹²⁰ kerültek."

¹²⁰ Ördögi körbe

B.

Tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Evt. 17. (8) b) pontja vonatkozásában két héten belül azzal a kéressel fogok az alapvető jogok biztósához fordulni, hogy a jelenleg törvényelőkészítés alatt álló új erdőtörvény tervezetét, ha az végleges lesz, vizsgálja meg, hogy abban nem lelehetők-e fel ugyanazok az alkotmányos visszásságok, amiket a jelenlegi Evt. 17. (8) b) az AB-hez benyújtott panaszomban kifejtettek szerint álláspontom szerint jelenleg okoz, ugyanis az ügyem igen alkalmas arra, hogy az új erdőtörvény előzetes normakontrollját az alapján el lehessen végezni, abban a vonatkozásban, hogy az erdőtulajdonosok és az erdészeti hatóság jogi és kötelezettségei megállapításában az új Evt. egésze megfelel-e a normavilágosság alkotmányos követelményének.

C.

Sajnos a Tisztelt Alkotmánybíróság hiánypótló felszólításának teljesítésekor korábbi beadványunk szerkesztésekor és kinyomtatásakor a számítógép többszörös meghibásodása miatt, a kinyomtatott szövegben több hiba került, így valószínűleg két befejezetlennel tűnő mondat. Ebben az esetben kérjük úgy tekinteni, hogy a mondatoknak nincsen mellérendelt folytatása.

Budapest, 2015. augusztus 26.

Tisztelettel:

Perlaki Tamás

panaszos

